

LENKA PROSEČOVÁ***Homegrown Stereotyping:******The Shaping of Canadian Consciousness through Television Broadcasting***

Diplomová práce Lenky Prosečové tematicky vychází z oblasti kulturních studií anglicky mluvících zemí a zasahuje do několika oborů – historie a kulturní historie Kanady, politologie, sociologie, okrajově ekonomie a především teorie komunikace. Při takovém širokém záběru hrozí u diplomových prací rozmlíženost koncepce, povrchnost argumentace a převážně kompilační povaha textu. Prvním vzácným kladem této studie je proto její sevřenost a logická výstavba; diplomantka se dokázala soustředit na ty aspekty tématu, které (nepochybně po rozmyslné úvaze a pečlivé materiálové přípravě) pokládala za relevantní, a prokázala bezpečnou formulační schopnost, o to cennější, že práce je psána velmi kvalitní angličtinou. S rozsáhlou výchozí literaturou zachází s příslušným respektem, avšak myšlenky v ní obsažené nepřebírá mechanicky – vychází z nich ke zcela samostatným úvahám, které mají nespornou hodnotu nejen informační; hlavně partie věnované snahám o ideovou regulaci televizní tvorby ze strany kanadských vládních orgánů, motivované zájmem o posílení kanadské identity v diváckém povědomí, mají obecnější dosah.

Diplomantka se soustřeďuje především na problematiku vytváření stereotypů, které mají u Kanadčanů (ale zprostředkovaně i v okolním světě), posilovat povědomí kanadské identity; hledání vlastní identity je ústřední téma kanadského snažení ve všech oblastech kultury a společenského života země s dvojlomnou koloniální minulostí, se stále aktivnějším úsilím původních obyvatel o prosazování svých současných zájmů a obnovu svých tradic, kontinuálním přílivem velmi členité imigrace a po celé dvacáté století stále výrazněji ekonomicky, politicky a kulturně ovlivňované soužitím s mocným jižním sousedem, Spojenými státy. Diplomantka tyto stereotypy nejen popisuje, ale i kriticky diferencuje – některé se časem proměnily v simplifikující mýty, které jsou pro kanadské povědomí spíše kontraproduktivní (např. mýtus kanadské severské přírody, kanadské jízdní policie, Kanady jako země hokeje atd.). V závěrečné třetí kapitole analyzuje diplomantka konkrétní případ úspěšného využívání stereotypů k upevnění kanadského povědomí, jímž je televizní seriál „Směr Jih“ (Due South) vysílaný v druhé polovině 90. let minulého století; v této části práce úspěšně doplňuje obecnější, spíše teoretický materiál z předcházejících dvou kapitol.

Práci pokládám za natolik zajímavou a přínosnou, že bych doporučoval uvažovat o možnosti ji v nějaké (třeba zhuštěnější) podobě uveřejnit. Jednoznačně ji doporučuji k obhajobě s předběžným hodnocením v ý b o r n ě.

Praha 12. září 2007

LENKA PROSEČOVÁ***Homegrown Stereotyping:******The Shaping of Canadian Consciousness through Television Broadcasting***

Diplomová práce Lenky Prosečové tematicky vychází z oblasti kulturních studií anglicky mluvících zemí a zasahuje do několika oborů – historie a kulturní historie Kanady, politologie, sociologie, okrajově ekonomie a především teorie komunikace. Při takovém širokém záběru hrozí u diplomových prací rozmlíženost koncepce, povrchnost argumentace a převážně kompilační povaha textu. Prvním vzácným kladem této studie je proto její sevřenost a logická výstavba; diplomantka se dokázala soustředit na ty aspekty tématu, které (nepochybně po rozmyslné úvaze a pečlivé materiálové přípravě) pokládala za relevantní, a prokázala bezpečnou formulační schopnost, o to cennější, že práce je psána velmi kvalitní angličtinou. S rozsáhlou výchozí literaturou zachází s příslušným respektem, avšak myšlenky v ní obsažené nepřebírá mechanicky – vychází z nich ke zcela samostatným úvahám, které mají nespornou hodnotu nejen informační; hlavně partie věnované snahám o ideovou regulaci televizní tvorby ze strany kanadských vládních orgánů, motivované zájmem o posílení kanadské identity v diváckém povědomí, mají obecnější dosah.

Diplomantka se soustřeďuje především na problematiku vytváření stereotypů, které mají u Kanadčanů (ale zprostředkovaně i v okolním světě), posilovat povědomí kanadské identity; hledání vlastní identity je ústřední téma kanadského snažení ve všech oblastech kultury a společenského života země s dvojlomnou koloniální minulostí, se stále aktivnějším úsilím původních obyvatel o prosazování svých současných zájmů a obnovu svých tradic, kontinuálním přílivem velmi členité imigrace a po celé dvacáté století stále výrazněji ekonomicky, politicky a kulturně ovlivňované soužitím s mocným jižním sousedem, Spojenými státy. Diplomantka tyto stereotypy nejen popisuje, ale i kriticky diferencuje – některé se časem proměnily v simplifikující mýty, které jsou pro kanadské povědomí spíše kontraproduktivní (např. mýtus kanadské severské přírody, kanadské jízdni policie, Kanady jako země hokeje atd.). V závěrečné třetí kapitole analyzuje diplomantka konkrétní případ úspěšného využívání stereotypů k upevnění kanadského povědomí, jímž je televizní seriál „Směr Jih“ (Due South) vysílaný v druhé polovině 90. let minulého století; v této části práce úspěšně doplňuje obecnější, spíše teoretický materiál z předcházejících dvou kapitol.

Práci pokládám za natolik zajímavou a přínosnou, že bych doporučoval uvažovat o možnosti ji v nějaké (třeba zhuštěnější) podobě uveřejnit. Jednoznačně ji doporučuji k obhajobě s předběžným hodnocením v ý b o r n ě.

Praha 12. září 2007

